

De advocaat Cornette, junior, heeft den beschuldigde verdedigd. In eenige woorden herinnerde hij de daadzaken, welke Regnier's gevangenzetting voor schuld hadden te weeg gebracht. Hy pogde te bewyzen, dat de beschuldigde noch pligtig noch misdadig was, maar een ongelukkig, die deernis en medelyden werdig was, en wiens geest door de celgevangenschap verbysterd was geweest.

Door eenige krachtigdadige woorden, deed hy al het hatelike gevoel van de ongehoorde strengheden, tegen Regnier gepleegd.

Het gevoel van edele verontwaardiging dat den advocaat bezield, heeft zich aan de tegenwoordig zynde personen medegedeeld, en terwyl de jury was gaan beraedelen, zyn er edelmoedige jongelingen, die de zittingen ladden bygewoond, opgestaan, en hebben eene geldinzameling gedaan, ten voordele van den ongelukkig beschuldigde.

Na eenige minuten beraedeling, is de jury met een verdict van vrypraak teruggekomen, en het hof heeft Regnier terstond in vryheid gesteld.

Toen de zitting gesloten was, hebben de leden van den jury openblyklyk bygedragen tot de gelombaling, die zeer veel heeft opgebracht, en zy hebben aan den jongen verdediger verklaard, dat zy in de raadkamer eenpariglyk beslist hadden, dat, byaldien M. de Bronckart Regnier in de gevangenis bleef houden, zy zelve een intekenat zouden openen, en alles betalen wat Regnier kon schuldig zyn, zoowel voor de hoofdsom, als voor intrest en kosten.

Overstromingen in Frankryk.

Een dier rampen welke van tyd tot tyd den mensch komen indachtig maken dat hy de natuur nog niet heel en gansch overwinnen kan, heeft in dit oogenblik plaats in Frankryk. De overstromingen hebben in sommige departementen van midden Frankryk en in het Zuiden aanzienlyke verhoudingen gekregen; dezelve hebben verschrikkelijke ongelukken aangerigt te Lyon.

De Keizer heeft zich in persoon op het toneel des onheils begeven, bevelen uitgevaardigd en onderstant uitgevaardigd, het ministerie heeft aen het wetgevend korps een krediet van twee miljoenen gevraagd om te voorzien in de eerste noodzakelykheden, nu de dringende noodwendigheid der overstromende plaatsen.

Wy geven hier eenige uittreksels uit fransche dagbladen:

In verscheidene departementen van Frankryk hebben op deze oogenblik overstromingen plaats. Het zyn vooral in die der Nièvre, Maine et Loire, Isère en Rhone. De tydingen uit Lyon, gisteren avond te Parys ontvangen, zyn zeer onheilspellend, dat de keizer in persoon naar de stad vertrokken is. Louis Napoleon wil er aen het hoofd staen van de hulp, welke de slagtoffers der overstromingen zal worden toegebracht. Gisteren was hy reeds te Dijon. Heden, maendag, moelt hy te Lyon aenkomen. *Er zyn geheele fabrieken vernield.*

De Rhone heeft te Lyon eenen dyk doorgebroken, op eene lengte van 19 x meters. 1100 soldaten, welke dien dyk versterken, werden door het water omsloten, en men heeft al de schiphuizen en pleinen der genie moeten zenden om hen te redden. *Twee voorstellen en een gedeelte van de stad stam letterlyk onder water. Men is ook uit een fort moeten vlygen. De mejer en de politie-kommissaris van Villeurbanne zyn verdwenen, waerhyntlyk omgekomen.* Generaal Castellanne verlaat de plaats der ramp niet, en bestiert zelf de hulp.

Te Valence stuit ook het lergere gedeelte der stad onder water. De huizen worden er ontruimd.

Tusschen Vaigrin en Vienne, en tusschen Vienne en Estressim, is de zeyen weg doorgespoeld.

Paddy is verdreven en de brand heeft eenige dagen daerna plaats gehad; men ziet de beschuldigen niet verre van het brandend gebouw, de muts van een hunner wort op den trap gevonden die naar eene achterdeur voort; zyne kleederen, handen en haren zyn gezengd! Dit zyn bewyzen tegen de beschuldigen Melv en Paddy; gy kunt niet aezelen om hen schuldig aan brandstichting te verklaren; en wat den diefstal betreft, deze kan men wel aen niemand anders, dan aen de brandstichters ten laste leggen; waarom zouden zy het geld hebben geërbiedigd? van den man, wiens huis zy in brand hadden gestoken? Hy betogde vervolgens, dat de dief, met de gebruiken van het huis moest zyn bekend geweest, want hy had de sleutel weten te vinden zyn het kamertje waar de secretaire stond; dat hy niet alleen was geweest, want, dat terwyl hy de secretaire openbrak, een medepligtige op de sofa had gezeten, die daerdoor bemerd was geworden; hy besloot daeruit, dat Paddy de secretaire had open gebroken, terwyl Melv, die zich welligt bezeed had, eenigen tyd op de sofa uitruiste; want Melv alleen droeg blyken, dat het vuur hem bereikt had.

De beide beschuldigen werden door een bekamen Catholyken advocaat verdedigd, en de gezworenen bleven in twyfel; zy zagen eenige vermoedens, maar geen bewyzen.

Toen de debatten geëindigd waren, deden de gezworenen de oude Boby roepen, en op hun verlangen, vorderde de regter, dat zy op het Evangelie zou zweren, de *woerhad te zullen getuigen*. Zy gaf geen antwoord; maar boog het hoofd tot teeken van toestemming.

De regter nam weder het woord en sprak: Vrouw, gy hebt op het heilige Boek gezworen, zeg thans voor God en voor de menschen, hebt gy twee menschen de plaats van den brand zien ontvlugten en eenen vuer over klimmen? Boby gaf een teeken van toestemming.

Hebt gy hen bekend? — Hetzelfde teeken.

Plus IX en zyne aenvallers.

Het kwaalstokend Engeland, dat in meest alle omtrentingen de brandstichter is, werkt in Italie met handen en voeten, om er den burger-oorlog te doen ontstaan, ten minste, als wy mogen aennemen dat de geest van Engeland door de engelsche dagbladen vertegenwoordigt wordt.

Geen dag gaat er voorhy, of eenige engelsche gazetten, door blinden haet aengedreven, braken vuer en vlam uit tegen het wettelyk gezag van Pius IX en tegen het pausdom, en het schryft, nu dat Schastopol voor de vereenigde krachten gevallen is, dat zy nu ook den pauselyken stoel, in het burgerbloed, zouden willen zien verdwynen.

In lerdad, als men zekere artikels leest, dan zou men zeggen, dat geheel de Pauselyke Staten, een uitgestrekt moordhol waren, en het opperhoofd der Kerk een dier dwingelanden is, die zich niet meer in het openbaar durft verootenen en onder welks hand, het arme Italie pynlyk neêgedrukt is.

Dezer dagen heeft een moedig redenaar in het engelsch parlement, M. Bowyer, die hatelike aanvallen te regt gezeen. Hy heeft doen zien dat intogekend Pius IX bemind en geërbiedigd wordt door het volk. Overal, waar hy zich ook vertoont, wordt hy met blyken van eerbied en hoogachtung ontvangen.

Zie het Vatikan: het staet voor iedereen open; treedt er binnen, wandelt door de uitgestrekte zalen en galeryen, er zal u zelfs geene vraag gedaan worden. Er bestaat, zegde M. Bowyer, in gansch Europa geen monark, die zoo weinig gewoonlyke voorzorgen neemt voor zyne persoonlyke veiligheid. Laest nog zag men Z. H. het Vatikan verlaten, gevolgt door 4 zwitterse garies en 3 kamerbeeren, om naar de St-Pieterskerk te gaan, alwaar hy 400 geloovigen de Communie ging toediennen. Zoolang de cholera duerde, bezocht Z. H. de hospitaal. trooste de zieken, diende er de H. Sacramenten aen de stervenden toe, even als een enkele priester zou gedaan hebben.

Zoo handelt toch de dwingeland niet, die zyne onderdanen onder de tyranny doet bukken; zoo handelt intogedeele de vertrouwde vorst, hy, die weet dat hy als vader onder zyne kinderen komt!

Doch, waarom heeft het pauselyk gouvernement dan vreemde bajonnetten noodig?

M. Bowyer heeft die vraag in het Parlement, op de volgende wyze, uitgelegd:

« De wezenlyke reden van de fransche bezetting is, dat de Romeinsche Staten, hoewel klein van grondgebied, eene uitgestrekte grens hebben, dat zy aen te vallen zyn langs

Belgische Staatsmarine.

De *Monitor* deelt het verslag mede van de werkingen der commissie, door het gouvernement gelast met de kwestie eener belgische Staatsmarine te onderzoeken. Zie hier waerin, volgens dit verslag, die marine zoude moeten bestaan:

4 *Schroefkorvetten*, van 140 peerdenkracht, met 10 obitersers en 2 lange stukken van 30 ponders.

5 *Schroefgoelotten*, van 110 peerdenkracht met Gobitersers van 30 ponders op zee en 6 obitersers van 30 ponders en 2 draeibitersers van 0^m 22 in de Schele.

6 *Schroefkanonneerboden* van 80 peerdenkracht, met sterke drukking, en geringen diepgang, met 2 draeibitersers van 0^m 22.

Totaal 15 schroefschepen, welkers bouwving en uitreeding zullen kosten fr. 6,020,000.

De brik *Duo de Brabant* en de goëlet *Louise Marie* zouden buiten dienst gesteld worden.

Er zoude een *Scheldebatillon* gevormd worden, om op die schepen te dienen.

De Budget der marine zoude, volgens de commissie, jaerlyks van 2,953,000 tot 3,046,000 fr. wezen.

Markt van Tongeren van 3 Juny.

	GETAL	VERKOCHT.	MIDDENPRIJS.
Koeyen	203	179	» 175
Vaersens	52	41	» 100
Kalveren	62	56	» 25
Schapeen	527	413	» 20
Vette varkens	64	39	» 70
Kleine varkens	1217	1055	» 15

Het dootvonnis van Melv en Paddy, maekte veel gerucht, niet alleen in de stad, maar in het geheele graefschap. « Het is de vinger Gods, zeiden de Protestanten, Hy begunstigt zyne zaak. » De Catholyken, vooral die der lagere klasse, morden: «Hoe! iemand ter dool veroordeelen, omdat eene krankzinnige teekens maekt! Paddy heeft gelyk, het is een moord. » Des anderen Jaegs vond dit verschil van gevoelens gelegenheid, om zich te openbaren. Reeds ten vyf ure 's morgens was de vrouw van Paddy met hare zeven kinderen voor de gevangenis. Zy verzocht binnen gelaten te worden, opdat die arme onschuldige kinderen hunnen vader mogten omhelzen vóór dat zy van honger, en hy aen de galg zoude sterven. Het reglement der gevangenis verbood hun voor het middaguer toe te laten, men gelastte de moeder huiswaerts te keeren en tegen dat uer terug te komen. Daer zy geneerlei verblyf had, plaatste zy zich voor de deur op den grond; de kinderen zaten of lagen by haer; doch veldra begonnen zy te schreyen, omdat zy honger halden. Dat schouwspel trof de aenslacht der voorbygangers: men vragde de vrouw wie zy was; en zoodra als dit bekend werd, schoolden men zich rondom het ongelukkig gezin en men haestte zich, om de ongelukkigen van geld, brood, en kleederen te voorzien. Enige yverars riepen overloed, dat het schaude waro aen kinderen niet te vergunnen, den vader waerwan men hen beroofde, te omhelzen. Protestanten, die er hy kwamen, werden beledigd, de toeloop vermeerdeerde en de openbare rust scheen te zullen worden gestoord: een politiebeambte verscheen, en, onder voorwendsel, dat de moeder met hare kinderen landloopers waren, die geene middelen van bestaan hadden, wilde hy hen aenhouden. Nu steeg de algemeene verontwaardiging ten top: de menigte maekte eene beweging, om den politiebeambte te verdryven; maar zy bleef onbeweeglyk, zoodra hy zyn *wit stokje*, het altoos geërbiedigde teken zynen waerdigheid, vertoende. Hy maekte van dien indruk gebruik en wilde, dat de arme vrouw met hare kinderen hem zou volgen. Toen verbaf, uit den hoop, een slagter zyn stem en sprak hem op deze wyze aen: « Gy houdt die vrouw met hare kinderen aen, omdat zy

Men leest in een dagblad van Namen:

« De commissie die door den minister van oorlog belast was te onderzoeken of er grond bestaat tot de slechting der versterkingen van Bergen, Namen en Charleroy, heeft een advies uitgebragt dat gunstig is voor het slechten der versterkingen van Bergen en Charleroy. De commissie was van een tegenovergesteld gevoelen ten opzichte van Namen.

— Maendag was een der basins van het kanael te Brussel het schouwtooneel van een jammerlyk en zeer dramatische ongeluk. Om 1 1/2 's avonds bragt men in het bureel van bystand de genaemde P. Van Dyck, oud 53 jaar, daglooner, woonende in de Lakenstraat, 47, die men uit het kanael by de Bootbrug getrokken had. De zorgen die hem gegeven waren door M. den dooktor Tordoir, bragten hem weder in 't leven.

Een half uer later bragt men in hetzelfde bureel van bystand een onbekend jongeling, ook uit het kanael by den Bootbassin gehaald, maar het was onmogelyk hem te redden, ondanks de krachtigdadige hulp, verleend door genoemde dooktor. Hy was overleden. Het lyk werd voorloopig in het doodhuis nedergelegd. Later heeft men vernomen, dat de vermoorde zekere Emanuel Van Santen was, smidgast, oud 26 jaar, ongehuwd, woonachtig te Brussel, in de Lepelstraat.

— Den 26 mei, na den middag, heeft zich eene vrouw, moeder van zee kinderen, over eenige weken slechts, voor de tweede maal hertrouwd, in het water de stadstegeningen buiten de Roodepoort, te Antwerpen willen verdrinken. De ongelukkige reeds in het water gesprongen, werd nog tydtyd gereed oischoon men alle moeite heeft gehad om haer te beleiten aen haer wanhopig inzigt een tweeden keer gevolg te geven. Zy is naar het gasluis gevoerd. Huuselyk verdriet schynt haer levenswalg te hebben uitgegeven.

— Men leest in de *Gazette van Geeraedsbergen*: Eene gebeurtenis, zoo zonderling dat zy een gemoedvollen roman niet ontzien zou, heeft hier woensdag omtrent 5 's avonds plaats gehad:

M. B. F. omtrent den Sassemeersch wandelende, ziet eenen tienjarige knaep, die op de dekstenen van den Saskoom loop, struikelen, in het water vallen, dat zeer hoog was, en door den stroom voortgeest worden. Verschrkt roep hy Andre Jameé, gekend onder den bynaem van Snyder, toe, die hem met een kind op den arm nadert: « Een jongen is in den Saskoom gevallen en verdrinkt! » — Spoedig geeft Andre, die een bekwaam zwemmer is, hem het kind over, werpt, zyn kleed uit, vliegt naar het water, waerin hy door de woeling nauwelvys den drenkeling kan zien, springt er in, en is zoo gelukkig den knaep vast te grypen. Maar eene yskoude rilling doorloopt zyne aderen en maekt hem magtelos. Den drenkeling aenziende, herkent hy zyn eigen zoon. De schrik verstyft hem armen en beenen. Hy, zoo afferigt in het zwemmen, die reeds zoo veel personen heeft gereed, kan met moeite zyn zoon boven het water houden en doet vruchteloze poogingen om het land te naderen. Eendlyk wat bedared, en toen men ter hulp gung komen, kwam hem zyne kracht terug; hy bereikte den boord des waters met zyne dierbare vrucht, welke hy buiten adem in het gras nederlegde.

Zyne gemoedsaendoening beschryven ware onmogelyk. De menscheievende daed van Andre Jameé had hem eene helooiging verworven, die zeker dierbaarder was dan de kostelykste medalie voor daden van zelfopoffering geschenken.

— Zaturdag verhaelde men dat maerschalk Bosquet met twee simpele soldaten te St-Cloud is aengekomen. De eerste dier soldaten was een Arabier van lange gestalte; deze bevond zich in de loopgrachten voor Sebastopol en zag eene bom vallen; hy nam ze op en hield ze reeds boven zyn hoofd, om ze weg te werpen, toen de bom berste en hem de beide armen afrukte. Dit moedig kind van Afrika

werd voor dit feit gedekoreerd, en hy heeft gevraagd om naer zynen stam terug te keeren.

Zyn kamaerd is een korte bretonsche soldaat, zonder familie, die zich sedert dien tyd aen den Afrikaen gehecht heeft en hem dient. Hy verzorgt hem gelyk een kind; hy kleedt hem, geeft hem te eten, en verlaat hem nooit. Hy heeft gevraagd om hem naer Afrika te mogen vergezellen; echter hooft hy zynen post te zullen komen hernemen als het vaderland landend noodig heeft.

De maerschalk heeft die twee mannen aen den keizer voorgesteld. Het is onnoodig te zeggen, dat hun verzoek is ingewilligd geworden.

— Men schryft uit Londen 30 mei:

Gisteren avond heeft in deze hoofdstad eene algemeene illuminatie plaats gehad, ter gelegenheid van het sluiten des vredes en tevens van den verjaerdag van de koningin. Vuerwerken zyn afgeschoten in al de parken. Men begroot het getal der nieuwsgierigen, die op dat oogenblik Londens straten doorliepen, op ongeveer dry millioen. Men heeft geene wanorde noch ongelukken te betreuren gehad.

— Ziehier hoe de *New-York Herald* van 14 mei het toneel verhaelt, waerin de vertegenwoordiger van Californië te Washington, M. Herbert, een dienstbode heeft gedood van een hotel van New-York:

« Het voornaemste hotel van Washington is donderdag morgnd het toneel geweest van eene moord. M. Herbert, een der kalifornische vertegenwoordigers by het kongres, heeft een der knechten van het hotel met een pistoolshot gedood. Volgens de verschillende ons ter ooren gekomen inlichtingen, schynt het, dat M. Herbert, zich aengeboden hebbende na het gewoone uer om te ontbyten, een der dienstboden hem onbeschaemd antwoorde; er ontstond een twist; andere dienstboden kwamen er tusschen, namen met woord en daed party voor hunnen makker en bestormden M. Herbert door het werpen met stoelen, enz.: het is alsdan dat, vreedende onder het getal zynen vyanden te bezwyken, hy gebruik maekte van het wapen, welk een zynen vrienden hem in de hand gegeven had. De hotelknechten hebben niet te min het gevecht voorgezet, en M. Herbert heeft maar zyn behoud te danken gehad aen de hulp van de op het gericht toegesnelde personen. »

« Na zich gevangen te hebben gegeven, heeft hy eene onmiddelyke onderhooring aen de justicie gevraagd. Al de getuigen by dit ongelukkige voorval tegenwoordig, zyn onderhoord geworden met uitzondering van M. Dubois, minister van Holland. De afgelegde getuigenissen zyn dusdanig met elkander in strydt, dat de regters, met het onderzoek gelast, geloof hebben ne zaek voor het krimineel hof van het distrikt te moeten verzenden. De gevangene is in vryheid gesteld na eenen borgtocht te hebben geleverd van 10,000 dollars. »

— Het schynt dat Spanje niet verre is van eenen oorlog te hebben tegen Mexico, ziehier om welke rede: Verscheidene Spanjaarden bezitten ten laste van het mexikaense gouvernement afgerekende schuldbrieven geldig verklaard op drr verschillende tydstoppen en eendlyk bekrachtigd door een traktat in 1854 met Spanje gesloten. Het mexikaense gouvernement had aen deze schuld-eischers bons op de schalkist overhandigd, doch welke het by de vervallung niet betaeld heeft. Niet te vrede met aldus aen het traktat te kort te blyven heeft de mexikaense republiek de spaense onderdanen, in de republiek gevestigd, willen dwingen deze bons aen de schalkist terug te geven, en daer het grootste gedeelte dier bons reeds verhandeld was, heeft het de goederen der schuldeischers doen in beslag nemen tot de nominale waarde der titels welke zy ontvangen hadden. De onrechtvaardigheid is groot en de klagen des Spanjaerden zyn zeer gegrond. M. Ecosura, minister van het inwendige, heeft in de zitting van 23 mei, aen de Cortés kennis gegeven van deze zaken; hy heeft aengekondigd dat eene vloot uit Cuba ging vertrekken om zich naar den golf van Mexico te begeven, ten einde regt te becomen. De Cortés hebben dezen maatregel goedgekeurd en verklaerd dat zy aen het gouvernement alle noodige hulpmiddelen zullen verschaffen om dit doel te bereiken

— KROONSTADT OF... — Eene correspondentie uit Havana verhaelt de volgende anekdote, die in de stad een groot gerucht schynt te hebben gemaekt:

De consul generaal van Rusland is M. A. Rillmeyer, aentdelehaber van het huis L. A. Gogel en compagnie. M. Rillmeyer is reeds ruim dertig jaren in Havana gevestigd, en daer hy met getrouwd is, eet hy in eene restauratie. Geregeld alle dagen ten vyf ure, gebruikt hy het middag-maal by Bernard, alwaar hy zyne byzondere tafel heeft. Men behoudt die voor hem, en niemand mag ze nemen; hy is er aen geabonneerd.

Eenige dagen geleden kwamen er officieren van het Engelsche schip *Powell*, by Bernard, en namen plaats aen de tafel van M. Rillmeyer. — De plaats is besproken, mynheeren, zeide een bediende van het hotel. — Hoe besproken? er is toch niemand aengezeten! — Dat doet niets ter zaken men is er aen geabonneerd; neemt eene andere plaats als het u belieft.

John Bull zoud den knecht weg en behield de plaats.

Een oogenblik later kwam M. Rillmeyer binnen. Een blik op zyne tafel, deed hem zien dat zy bezet was. — Garçon, zeide hy, wie heeft er over myne tafel beschikt? — Ik heb er niet over beschikt, het zyn de officieren die ze hebben bezet. — Welke officieren? Spanjaarden? — Neen, mynheer, Engelsen. — Ha! Engelsen, dat had ik moeten begrypen. Ware Kroonstadt ook zoo gemakkelyk te nemen geweest, als deze arme tafel, dan zouden mynheeren de Engelsen, er zich zeker voor twee jaren al meester zyn hebben gemaekt. Myne tafel is voor hen eene weerwraek. Kroonstadt niet hebbende kunnen nemen, nemen zy de arme tafel van een russisch konsul-generaal.

Deze inval deed al de aenzeygen lughen, en genomen de engelsche officieren, welke zich hielden alsof zy niets gehoord of verstaan hadden.

land en zee, aengezien hunne kustten niet verdedigt zyn door eene vloot, of door eene voldoende politie-linie. Men zou ten minste moeten weten, dat de wezenlyke oorzaak gelegen is in redens van bezuiniging, die alzoov n. het pauselyk gouvernement het minst kostbare gouvernement maken voor het volk, dat er bestaat. De burgerlyke lyst van den Paus behoort naar tot 1500 pond sterl. 's jaers. »

Doch al mochten er nog andere redenen bestaan, de wezenlyke dryfver van het protestantsche Engeland is: de omverping van den katholicen, pauselyken troon; het leent daerom de hand aen de Mazzini en Garibaldi, aen de bloedroode republiken. De oude geschiedenis van Engeland, die worsteling tusschen het Anglikanendom en het katholicendom, komt weer boven! *De Morning-Post* vatte dezez dag nu geheel de kwestie, als volgt te samen:

« Als men den tegenwoordigen toestand van Italië wil nagaan, en de mogelykheid om de rampen te genezen, welke dat land treffen, dan moet men ook twee ernstige hinderpalen van verbetering in aenmerking nemen: de militaire overheersching van Oostenryk, en de geestelyke overheersching van Rooms.

« Dat zyn de meulensteinen, welke men de italiaense onafhankelykheid aen den hals heeft gevangen, en zoo lang als deze niet ter aerde geworpen zyn, zoo lang kan men geene verandering verwachten in de strengheden der gouvernementen, van den eenen of anderen kant; geene verandering in het misnoegen des volks. »

Het protestantsche Engeland zal evenwel te vergeefs, tegen het geestelyke gezag van H. Stoel aenstooten.

« Men heeft reeds dikwyls hooren zeggen, merkte M. Bowyer aen: *'t is gedaan met het pausdom!* en toch staet de pauselyke stoel onwankelbaar; Pius VI, die door Napoleon gevangen werd, is als gevange gestorven: een andere Paus werd in zyne plaats gekozen. Nadat Pius VII ontruond en gevangen genomen was, hoorde men zeggen, dat by de laatste Paus zou zyn; maar hy is zoo groot en zoo magtig als ooit naer Roome teruggekeerd!.... »

ITALIEN.

Men leest in eene korrespondentie uit Roomen van 19 mei:

« De minister van oorlog, generaal Farina, houdt zich steeds bezig met de inrigting van het pauselyk leger. Hetzelve is samengesteld uit inlandsche en vreemde troepen, door den H. Stoel bezoldigd, zonder de oostenrykse troepen te rekenen, die jaarlyks 600,000 kroonen kosten. De fransche troepen van Roomen en Civita-Vecchia zyn geheel ten laste van Frankryk.

« De vreemde pauselyke troepen bestaan uit twee regementen Zwitser.

« Men komt hier steeds op het denkbeeld terug om de orde van Malta te herstellen en ridders uit al de katholyke landen te nemen, ten einde er officieren voor het pauselyk leger te maken; doch men zou te veel moeijelykheden ontmoeten om dit voorwerp te verwezenlyken.

« Water van zy, Frankryk en Oostenryk hebben beoelofd hunne troepen niet te zullen doen vertrekken, voor dat Z. H. een leger bezit, dat zy vertrouwen weerdig is.

« Indien men bygelooivig wilde zyn, dat sou men er hier reden toe hebben. De Paus is dikwyls aen rampen blootgesteld. Ook heeft zyn leven de verledene week, by zyn bezoek aen den groot hertog van Toskane, eeng gevaer gelooopen. Twee peerden van zyn rytzug zyn gevallen, en op hen de peerden van twee dragonders en van twee soldaten der adelyke garde; een dier laatste, M. Pandolfi, werd zwaer gekwetst. Men herinnert zich ter dier gelegenheid het toeval, dat in het klooster van St-Agnes gebeurde, toen de vloer instortte, en eenige andere, die door het volk *Jettatura* genoemd wurden. Een stoomboot genoemd *Pius IX* is met man en muis vergaen.

Mengelingen.

Zekere pachter die zich naar de jaermarkt had begeven, met 100 pond sterlings in den zak, gaf dezelve, uit vrees van bestolen te worden, in handen van den hospes der herberg, alwaar hy was afgestapt. Wanneer hy op het punt stond om te vertrekken en zyn geld terug eischte, zoo zegde de hospes van geen ontvangen geld te weten. Hoe de boer er op aendrong, en dreigde en smeekte, van den onbeschaemden dief was niets te verkrygen dan beleedigende uitvallen.

De boer ging by den advocaat Curran, en vertelde hem de zaak, met verzoek om eenen goeden raed. — Geduld, zegde man! « Ziet de regtsgeleerde, ga nuog eens by uwen hospes, zeg hem dat gy u eerst hebt vergist en geef hem andermal een zak met 100 pond sterlings, doch zorg dat gy een vriend by u hebt die tot getuige kan dienen. » — De boer, ofschoon eengzints bevreesd, deed wat hem de advocaat gezegd heeft, en keerde vervolgens tot hem terug. — « Ga nuog eens by uwen hospes, (was de raed van Curran) en vraag hem de 100 pond sterlings terug. » De boer deed het, en kwam eenige minuten nadien weder, hoogst verheugd om zoo gemakkelyk ditmaal zyn geld te hebben gekregen. — « Nu hebt gy 100 pond, (zei de advocaat) keer maar nogmaels by den hospes in gezelschap van uwen vriend, en eischt de som, die deze u zien heeft ter hand stellen. »

De hospes zich in het met getrokken ziende, bleef niets beters over, dan van de eerst gestolen gelden afstand te doen, en zoo mogt de boer, met twee honderd ponden sterlings in de zakken, gerust en te vreden huiswaerts keeren.

Assurantie tegen het ruitbreken.

Men weet dat te Londen, op 29 Mei, de vredefeesten zyn gevierd geweest. Te Windsor moesten de gewezen Krim-soldaten in oogenschouw genomen worden; eene plegtige ontvangst had plaats in het St-James-paleis, en des avonds moest men de geheele hoofdstad schitterend verlichten.

De geheele hoofdstad is overdreven; nog al vele Engelsen zyn met gunstig aen den gesloten vrede, en ter dier gelegenheid is er iets geschied, dat den geest der name wel kenschetst. Zullen de partikulieren *gevoelungen* zyn hunne huizen te verlichten? vroeg men in het Parlement: waerop lord Palmerston antwoorde, dat de burgers daerby volkomen vry blyven, zoo als altyd. Dat is nu volkomen wel; maar iedere medalie heeft hare keerzide, en men vrees te Londen, dat het gepeupel, onder de hand opengeeft voor de verkoopers van verpottekens en door de glazenmakers, de ruitten zullen inslaen van die huizen, welk geen deel aen de algemeene vreedgelukken zullen nemen.

De vyanden van het licht zyn echter uit hunnen angst verlost door eene Compagnie, die zich op staenden voet heeft ingesteld en reeds hare prospectussen heeft rondgestruifd. Deze Compagnie is « eene Assurantie-Maetschappij » tegen het gevaer van ruitbreken en andere beschadiging, ten gevolge van wegering om te verlichten. » Wel is waer zal de assurantie-premie en alle de moeite welke zy medebrengt, misschien wel 10 maal zoveel kosten als de prachtigste verlichting; maar er is hier geene kwestie van geld, maar van een principe, en zeker is het dat een groot getal politieke styfkoppen van genoegen dansen, omdat zy hunne wonningen nu gerust in den donkere mogen laten!

BURGERLYKEN STAND DER STAD TONGEREN.

van den 30 mei tot den 5 Juny 1856.

GEBOORTEN 3. — 2 jongens, 1 meisje.

HUWELYKEN 1. — Tusschen: Gis Musissen, handwerker, geboren te Bilsen, 29 jaren, en Maria-Isabella Mercken, naeister, 27 jaren.

STERFTEN 4. — 1 man, 3 vrouwen, 0 jongens, 0 meisjes.

Maria-Catharina Tecals, echtgenoot van Petrus Claesen, huishoudster, geboren te Overpelt, 62 jaren. — **Antonia-Francaisa-Theresa Jansen,** echtgenoot van Hendrik-Arnoldus Cristard, woonachtig te Sichen-Sussen en Bulré, 40 jaren. — **Helena Jongen,** weduwe van Joannes Reynaets, hospitaalster, geboren te Bilsen, 65 jaren. — **Hendrik Palmen,** wolvuwaer van Maria-Agnes Uudoit, echtgenoot van Ann-Maria Bouvroux, 70 jaren.

(Wordt vervolgd.)